

Yitik Şiir

– Selim Adım · 25 Eylül 2009

suları yıkarken üşüdüm
dünyanın kuytu köşesinde
karanlığa ip bağladım
aymazlık babından
akan kirleriydi saflığımın
pespembe hayallere çaput bağladım
düşlerime pranga vurulurken

gel/me ikilemi git/melere kaldı
sev/miyorum du sevi/yorumlarım
ah !Defteri dürülü dünyamın dizeleri
söylenmeden
kurumuş gözlerimin gözeleri
akmadan
perdesi kapalı salonun sahneleri
açılmadan
ay vurmamış gecemin gündüzleri
doğmadan gel bahar gözlüm

gelmelerin gülmelerim
gülmelerim sevmelerim
sevmelerim sen olursun,sen bahar gözlüm

bir şiir yazdım sana örgüsü sen
kurgusu sen
bir şiir yazdım sana kafiyesi sen
imgesi sen
İnfaz kuruldu şiir dünyama bil;
yargısı sensin,sen

ah müjganım ah !
ah müptelam ah !

seni yitirdim yitireli
yüreğimde yok,şirimde

kalem yazmaz kelâma inat
kelâm gelmez kaleme inat

sen gideli şiir yitik ,şair bitik
bitirdiğin yüreğe,yitirdiğim yılları koy
birde senin aşkını
tartısı sen ol,
tart ve at...

27.04.2009